

jeg ikke, om jeg maa tale om den marine-politiske Stilling i England, som jeg havde tænkt mig at udvikle.

Formanden: Det ærede Medlem bør ikke indlade sig i Diskussion med Formanden. Det ærede Medlem maa selv kunne skønne, hvad der er passende.

Holstein: Ja, saa vil jeg gerne, saa længe det ikke bliver mig positivt forbudt, have Lov at sige et Par Ord om Englands politiske Stilling, militært og udenrigsk, da det forekommer mig, at ogsaa den har en stor principiel Betydning for Bedømmelsen af vor Forsvarsordning. Jeg vil herom gerne sige, at England nu er skredet til en vidt-gaaende Reduktion af sit Hærvæsen. Under Behandlingen af det engelske Krigsministeriums Budget for nogle Maaneder siden udtalte den engelske Krigsminister, at England var i Stand til at mobilisere en fuldt tidssvarende udrustet Division i Løbet af 10 Dage, en anden Division i Løbet af en Maaned og en tredie og fjerde Division i Løbet af to Maaneder til, altsaa i alt i Løbet af 4 Maaneder. Den tidligere engelske Generalstabschef, Feltmarskal Wilson, der nu er blevet Underhusmedlem, stod op og svarede hertil, at ved Krigens Udbrud i 1914 var England i Stand til i Løbet af 9½ Dag at sætte 6 Divisioner i Felten. Den engelske Forsvarsminister indrømmede, at dette betegnede en alvorlig Forringelse af den engelske Hær. Han indrømmede, at Englands nationale Sikkerhed ikke var betrygget i Indien, i Lilleasien og i Ægypten, og han indrømmede, at England havde Forpligtelser baade i Konstantinopel og ogsaa ved Rhinen, men han hævdede, at det af økonomiske Grunde var absolut nødvendigt at foretage denne Reduktion. Det er karakteristisk, at det engelske Krigsministeriums Budget, skønt det kun gælder en Hær paa 215 000 Mand, beløber sig til næsten det samme som Frankrigs Militærbudget for en Hær paa seks Hundrede og nogle og tres Tusind Mand. Men ved Siden heraf har det sin Interesse at se paa Englands Flaades Stilling. Det er jo ved Washington-Konferencen blevet bestemt, at Stormagterne skal indskrænke Konstruktionen af deres store Linieskibe; disse maa kun udgøre fem Hundrede og nogle Tusind Tons for Englands og de Forenede Staters Vedkommende, tre Hundrede og nogle Tusind Tons for Japans og betydelig mindre for Frankrigs Vedkommende, og de store Skibe maa samtidig ikke have et Deplacement af mere end 35 000 Tons samt en bestemt Størrelse Kano-

ner. Der er altsaa her sat en Begrænsning for Flaaderustningerne, men i øvrigt kan Staterne ruste efter Forholdet befindende for saa vidt angaar Skibe under denne Størrelse; af mindre Krigsskibe indtil 10 000 Tons kan Magterne bygge lige saa mange, de vil, saa i Virkeligheden betyder denne Indskrænkning militært set neppe noget nævneværdigt for de store Magters Flaaders Slagkraft. Jeg tror ogsaa, at dette er af Betydning for os; for dersom den Betragtning holder Stik, at vort Forsvar ikke kan faa afgørende Værdi, medmindre det hviler paa Forudsætningen om, at det er muligt at faa Hjælp udefra, er det klart, at Spørgsmaalet om, hvorvidt England i paakommende Tilfælde vil kunne optræde i de danske Farvande, er af allerstørste Betydning for os. Skønt dette altsaa forekommer mig at have stor Interesse, skal jeg dog hverken komme nærmere ind herpaa, saa lidt som paa den efter Genua-Konferencen foreliggende Situation, derunder Spørgsmaalet om Folkeforbundets hele politiske Stilling og dets Magtmidler i Øjeblikket, det russiske Spørgsmaal, den nye økonomiske og dermed sammenhængende hemmelige politisk-militære Konvention med Tyskland; Tyskland har jo stadig Instruktører i Rusland, Krupphar Agenter derovre, som hjælper Russerne med at sætte store nye Kanonfabrikker i Gang, dets tyske kemiske Industri arbejder for fullspeed, sikkert beskæftiget med at udfinde nye Midler at anvende i paakommende Krigstilfælde. Men alt dette samler sig til et Billede, om hvilket jeg altsaa, da det ikke er mig tilladt at gaan nærmere i Detailler eller fuldt ud at belyse Forholdene, kun skal sige dette, at det efter min Formening er i allerhøjeste Grad urovækkende og lidet betryggende for Danmark. Jeg tror, at der i de allernærmeste Aar vil komme en Afgørelse i den ene eller den anden Retning, enten i den Retning, at Frankrig maa give efter, maa give principielt efter — og det vil maaske sige, at Frankrig om kortere eller længere Tid kommer til at underligge de Krigsbetingelser, som Tyskland paalægger det —, eller ogsaa i den Retning, at Frankrig paalægger Tyskland sine Fredsbetingelser.

Versailles-Traktatens Bestemmelser modsætter Tyskland sig paa alle Omraader, for de territoriale Spørgsmaals Vedkommende lige saa vel som for de finansielle og de militære Spørgsmaals Vedkommende. I den Henseende tror jeg — det maa det dog vel i hvert Fald være tilladt at fremhæve her under den danske Militærdebat —, det har stor symptomatisk Interesse at se, hvorledes Tyskland stiller sig til det sles-